

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמיים!

ובן גנשׂו דור המדבר בעניין המרגלים שלא האמינו מה שאמור להם הש"י:
שוויה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (גיגית י"ג) במושג אחד אל שילו.
תירוש במכוונה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקר בכמו אלו העניינים שהם עמוקים ומוסרים, כמו שאמרו במשנה (ס"א) אין דרשין וכו' ובל המשタルבל בד' דברים ראוי לו בא לעולם מה מעלה מה למטה וגוי' וכל שלא חט על בדור קונו וכו'. בית אלקים לחייב"ט, שעיר הייחוד פתק א')

חלב ודבש

ב"ה – מדוד "טוב הארץ" ח"א – גליון 127 – ט אב תשס"ד לפ"ק
ישראל בקביעות ע"י: "אגודת השולמי הכללי למען ישב ארץ ישראל" – שהי"ק ירושלים טובב"א

גלוון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישב ארץ ישראל

להחויד עתרת מצות ישב א"י ליוונה, להחזיר כל אח"י לארצינו הקדושה, וע"ז נוכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
על אלה אתם ממעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר תורה משה אלשיך על שמות - פרק ג פסוק ח

ועל כן, לו לא ירדה שכינה להעלותם מי יעלה אותן הגדולה הזאת, ולגרש
במה עממין מפניהם, הבנוני והחרתי וכו', וזהו אומרו אל מקום וכו', ועל פי דרכו רמז לו, כי
גם שאין מעזר לה' להשפייע להם טוביה במצרים, כי הלא גם במצרים היה הוא יתרך
MBOLIYU ILDIHAN BAAREZ, ומציא לאם בעין שני דדים להניך לכל אחד חלב ודבש (שמות
רבה א טז). ואם כן, מה צריך להשפייע להם טוביה בארץ אחרת. לזה אמר, אל ארץ טוביה
 וכו', לומר, שאינו דומה שפע שבארץ ישראל, אל הבא במצרים. כי גם שם שם היה הוא
יתברך מאכילן דבש וחלב, הלא היה באמצעות ארץ בלתי טוביה, מזור ארץ טמאה, וגם
בענורות זרים מצרים משתלשלין מהקדושה, ומטעין על ידי באמצעות האדמה טמאה.
ארץ ישראל, היא טוביה לבא בה הקדושה, דרך צנורותיה הקדושים בדרך רחבה, כי
שם שער השמיים, וזה טוביה ורחבה, ועוד, כי מה שוגם במצרים היו יונקים חלב ודבש
התינוקות, לא הייתה הזיבה מאיכות הארץ, כי אם שהיה השפע מפלש מהקדושה ועובד
דרך הארץ שאיכותה נגדית. אך הארץ ישראל, מצד עצמה היא זבת חלב ודבש, וכשהנו
עובד דגמרא (בתובות קיא ב). ולא על כח קושי מצרים ושרו אני עושה הלילה לבלי
הטיב להם שם, כי הלא נהפוך הוא, כי שם הוא מקום כמה עממין, מה שאין כן מצרים
שהוא עם אחד ושר אחד. וזהו אומרו אל ארץ זבת חלב וכו' אל מקום [הبنוני וכו']: